

Stomme letters in het Engels

Rinie Hoeks augustus 2014

Je hoort nogal eens de bewering dat het Engels ontzettend veel 'stomme letters' zou hebben. Is dat wel zo? En wat zijn 'stomme letters' eigenlijk?

'Stomme letters zijn letters die je niet uitspreekt'. In de volgende woorden worden de vetgedrukte letters niet uitgesproken: **light**, **write**, **bomb**, **sign** ... Dit is slechts een greep uit de vele woorden waarin één of meer letters niet worden uitgesproken. Het lijkt haast ondoenlijk voor een dyslecticus om dat te onthouden.

Toch kan het wat gemakkelijker worden gemaakt indien we ons realiseren dat veel van die 'stomme letters' onderdeel zijn van een spellingvariant waarmee een bepaalde klank kan worden weergegeven.

Zo kan de klank /ai/ in het Engels worden weergegeven met de spellingvariant <i> zoals in *child*, met de <y> zoals in *fly*, en met de spellingvariant <igh> zoals in *high*, *night*, *bright* enz.

Hetzelfde geldt voor de klank /r/, meestal weergegeven door de letter <r>, maar aan het begin van een woord soms weergegeven door de variant <wr> zoals in *write*, *wrong* *wrestle*...

De laatste <b> in *bomb* en de <g> in *sign* worden weliswaar niet uitgesproken, maar hebben wel een functie als verwijzing naar verwante woorden waar die <b> en die <g> wèl worden uitgesproken: *bombardment*, *signal*.

De letter <e> komt waarschijnlijk het vaakst voor als niet uitgesproken letter. Ook hier is er echter een systematiek te ontdekken die helpt de spelling en uitspraak van de woorden te onthouden:

1. de letter <e> in *give*, *have*, *believe*, *love*, etc. De letter <e> moet hier worden toegevoegd aan wordeinde omdat een Engels geschreven woord niet mag eindigen in de letter <v>.
2. Hetzelfde geldt voor woorden die eigenlijk zouden kunnen eindigen in de letter <u>; dat mag ook niet, dus wordt er een <e> aan toegevoegd: *Sue*, *true*, *blue*, *value*, *issue*, etc.
3. De letter <e> is ook onderdeel van een veelgebruikt spellingpatroon: KMe (Lees: Klinker, Medeklinker, letter <e>). Bedoeld wordt hier het laatste deel in woorden zoals:
rose, *telephone*, *bloke*, *whole*, *doze*, *rode*, ...
alike, *fine*, *rise*, *while*, *ride*, *despite*, ...
wake, *made*, *stale*, *shame*, *tape*, *phase*...

De letter <e> hoort bij de klinker die voorafgaat aan de laatste medeklinker en zij vormen samen de spellingvariant die hoort bij de uitspraak van die klinker. Zou je die laatste <e> weglaten, moet je die klinker opeens anders uitspreken:

ros-, *phon-*, *blok-*, *whol-*, *doz-*, *rod-*, ...
lik-, *fin-*, *ris-*, *whil-*, *rid-*, *spit-*, ...
wak-, *mad-*, *stal-*, *sham-*, *tap-*, *phas-*, ...

M.a.w. die laatste <e> zorgt ervoor dat de Klinker vóór de Medeklinker correct wordt uitgesproken. Hij wordt in het Engels vak aangeduid als MAGIC <e>.